

øvrigt op og ned paa smaa Vogne, smaa Tipvogne eller Perronvogne, hvad man nu vil kalde dem. Saa køre de ud af Elevatoren og flere hundrede Alen hen ad de lange Perroner til det Sted, hvor Postvognene holde; thi paa Grund af Færgeforholdene ved Store Bælt, som jeg i øvrigt ikke skal komme nærmere ind paa, er det altid nødvendigt, at Postvognene ere i den København nærmeste Ende af Toget, det vil sige oppe ved Hovedbanegaarden. Det er i øvrigt en Ting, som jeg mener, man maatte have været bekendt med, før man overhovedet begyndte at planlægge noget. Men den Mangel paa Samarbejde, der har været der, vil blive os dyr, meget dyr. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at det vil komme til at koste os 200,000 Kr., maaske ¼ Mill. Kr. om Aaret. Det er meget beklageligt. Som sagt, jeg skal i Øjeblikket ikke rippe op i, hvor Skylden for det ligger, men at vi komme til at lide en meget stor Skuffelse paa dette Omraade, er ganske givet.

Efter at Finansudvalget havde været ude at se disse bedrøvelige Forhold, vare vi ganske klare over, at disse store Bevillinger, der ere søgte, maatte gives. Vi kunne ikke sige — det er der ingen, der kan forlange af os — at 50 Mand er for meget, det er nok med 40, det have vi ingen Idé om. Men vi ere klare over, at Mandskabet skal forøges, naar vi tage Hensyn til Forholdene, som de ere nu paa den gamle Banegaard, og forøges i meget betydelig Udstrækning. Følgelig have vi set os nødte til, om end med den dybeste Beklagelse, at tiltræde de Ændringsforslag. Talen er om her. Vi mene ikke at kunne forsvare at nægte disse Forslag, thi det vilde bogstavelig talt være at standse Driften af den nye Postgaard, før den er tagen i Brug. Vi give altsaa disse Bevillinger, men jeg maa minde om, at man ved anden Behandling bevilgede 43 nye Postbude til København — de vare ganske vist ikke helt nye alle sammen, der var, saa vidt jeg husker, 10 af dem, som tidligere havde været Reservepostbude, men altsaa en 30—40 nye var der i alt Fald Tale om. Jeg haaber nu, at den højtærede Indenrigsminister og Generaldirektøren, i det hele taget de, der komme til at sætte den nye Postgaard i Drift, ville tage Hensyn til de smertelige Følelser, som besjæle os alle i Finansudvalget, og søge at spare af dette Mandskab, hvis de kunne gøre det. Vi give Bevillingerne i den Udstrækning, der er forlangt, idet vi erkende, at vi ere ganske ude af Stand til at se, om det er for meget; vi kunne ikke give os til at slaa ned paa et

enkelt Punkt, vi vide ikke, hvor vi ramme, vi vilde ramme i Blinde. Jeg vil minde den højtærede Minister om, at vi ved anden Behandling havde liggende for os en Tjenesteliste for Postfunktionærerne i København, der viste saa nogenlunde, hvor lang deres Tjenestetid var. En saadan vil jeg bede om, vi faa igen til næste Aar, eller saa snart der i det hele taget under de nye Forhold kan foretages en Opgørelse, og jeg vil sige, vi ønske ikke at se nogen kortere Tjenestetid end den, der gennemsnitlig var sidst. Det vil altsaa sige, vi ønske derigennem at have et lille Korrektiv med Hensyn til Antagelse af de 100 Mand, som vi nu med et rundt Tal bevilge til København paa Finansloven. Vi ønske altsaa meget en tallemæssig Opgørelse over deres Tjenestetid til næste Aar, eller hvornaar det nu kan lade sig gøre, for at vi kunne se, at dette store Antal nye Funktionærer ikke benyttes til at sætte Tjenestetiden ned med, men kun til den lige nødvendige Drift af den nye Postbanegaard.

Lad mig i denne Forbindelse indskyde, at vi ere ganske klare over, at den gamle Jernbanepostgaard, altsaa den ude paa Jernbaneterrænet, maa bibeholdes som — jeg véd ikke hvad man skal kalde den — som Omlæsningsstation eller saadant noget lignende, saalænge Banegaardsforholdene ikke ere ordnede, saalænge vi skulle have Forbindelse med Nordbanen, Holtebanen og Klampenborgbanen ad den Vej, men vi ere i Udvalget enige om, at vi, naar disse tre Stationer ere forsvundne og inddragne under Hovedbanegaardens Trafik, ogsaa ønske at se dette Posthus derude forsvinde og ikke bibeholdt som et Indleveringskontor. — Det er altsaa med meget stor Beklagelse, at jeg paa Udvalgets Vegne maa sige, at vi anbefale ærede Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag; vi tør ikke risikere, som jeg sagde før, at standse Driften af den nye Postgaard, inden den endnu er tagen i Brug.

Ændringsforslag Nr. 7 angaar Ansættelse af 3 Postinspektører. Det er ogsaa stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, og jeg har det Indtryk, at vi derigennem maaske kunne naa noget af den Sikkerhed, vi savnede ved anden Behandling. Ærede Medlemmer ville maaske huske, at der var ikke saa ganske lidt Forskel i Opgivelserne af Funktionærernes Arbejdstid, naar vi fik Oplysninger fra Generaldirektoratet, og naar vi fik dem fra Funktionærerne. Jeg beklagede den Gang, at vi stod vakkende og usikkert over for Spørgsmaalet om Tjenestetidens Længde, saa længe vi